

ȘCOALA CU CLASELE I-VIII " EUGEN IONESCU"

SLATINA-OLT

REVISTA

ISSN 2065 – 8593

ISSN – L = 2069 - 8593

Nr. 8 – OCTOMBRIE 2011

CUPRINS

SĂ IUBIM!.....	3
CARTEA, DRUMUL SPRE VIITOR.....	4
SINGURUL DRUM SPRE ETERNITATE...CARTEA.....	5
ÎN TABĂRĂ.....	7
DE VORBĂ CU TOAMNA.....	10
DE VORBĂ CU TOAMNA.....	11
PRO ȘI CONTRA CONCURSURI ȘCOLARE.....	12
COLECTIVUL DE REDACȚIE.....	13

SĂ IUBIM!

VÂRBAN IULIA
CLASA A IV-A C

Era o dimineață însorită de vară. Fetița pășea uimită prin grădina cu flori a bunicii. De pe un trandafir i s-a prelins în palmă un bob de rouă.

Părea un diamant fermecat, care i-ar fi putut îndeplini trei dorințe.

Fetița îl privi cu mare atenție. Ca prin magie, bobul de cristal al dimineții începu să crească și tot crescă până se auzi:

-Poc!

Din diamantul lucitor a ieșit o zână nespus de frumoasă.

Fetița se sperie și se ascunse după un copac, dar zâna a văzut-o și, cu o blândețe de nedescris, îi zise:

-Nu te speria, micuțo! Nu-ți fac niciun rău. Am venit să-ți îndeplinesc trei dorințe. Mă numesc Frumoasa Dimineții. Pe tine cum te cheamă?

-Mă numesc Alina.

-Mă bucur de cunoștință! Spune-mi, câți ani ai?

-Șase ani!

-Ce mare ești! Să știi că nu oricine mă poate întâlni. Ai avut mare noroc.

-Chiar ești o zână?

-Da. Vrei să știi cum am ajuns zână?

-Mi-aș dori foarte mult să aflu!

-Ascultă atunci! Când eram de vârsta ta, îmi doream nespus de mult să pot îndeplini dorințele oamenilor buni. Într-o zi, pe când veneam de la școală, am trecut pe lângă o biserică. Acolo erau doi cerșetori. Văzându-i cât de săraci erau, le-am dat tot ce mai aveam de mâncare și câțiva bănuți. Ei mi-au mulțumit cu lacrimi în ochi, iar bucuria mea a fost nespus de mare că am putut să le alin măcar un pic suferința. Noaptea, în vis, mi-au apărut cei doi cerșetori, care mi-au zis: „Eu sunt Dumnezeu, iar el e Sfântul Petru. Pe noi ne-ai ajutat. Am să-ți îndeplinesc o dorință. Spune, ce-ți dorești?” Știam ce vreau și i-am răspuns pe loc: „Vreau să îndeplinesc dorințele oamenilor buni!” Dumnezeu m-a ascultat și de atunci îndeplinesc dorințe.

-Ce frumos! Mi-am dat seama ce minunat este să ajuți.

-Așa este, a ajuta pe cel ce are nevoie e cel mai minunat dar pe care-l poți face. Tu, draga mea Alina, ce-ți dorești?

-Nici nu știu. Îmi place totul așa cum este. Fiecare zi îmi rezervă ceva minunat. Florile acestea parfumate îmi dăruiesc credința că tot timpul Dumnezeu este cu mine, iar vietățile din acest loc magic îmi oferă paradisul. Sfaturile pe care le primesc mă înalță în fericire, iar să-i ascult pe părinții mei este minunat.

-Ce frumos gândești! Dacă vreodată vei avea nevoie de ajutorul meu, vino aici și strigă-mă! Voi păstra o dorință de îndeplinit pentru tine! La revedere! spuse zâna și dispăru.

Dragi cititori, ce minunat este că pretutindeni, în jurul nostru natura își arată diamantele splendide! Și nu trebuie să ne mai dorim nimic altceva, pentru că ce ne oferă Dumnezeu, este de ajuns!

CARTEA, DRUMUL SPRE VIITOR

MATEI ALEXANDRA
CLASA A IV-A C

Să vorbesc despre o carte e ca și cum aş vorbi despre o ființă vie!

Altfel, cum aş putea iubi-o? Trebuie să-i înţeleg mesajul şi cântecul care se găsesc ascunse în fiecare paragraf ca un zbor cu foşnet de mătase. Cartea are frumuseţi nebănuite, dar nu oricine le poate înţelege.

Îmi este mereu alături, nu mă trădează şi nu mă minte niciodată. Ea nu se sfieşte să îmi spună când greşesc sau să îmi arate când nu ştiu.

Cartea este marea operă de artă a scriitorilor. Alimentează nevoia mea de bine, de frumos, de armonie, de echilibru. Mă îndrumă către o viaţă plină de sacrificii, dar cu un final atât de dulce, de parcă e o cireaşă rumenă pe ramura copacului. Cartea este un univers închis între file albe, este un tezaur pe care îl găseşti în albia unui râu ce curge la vale lin şi nu seacă niciodată.

Cărţile sunt familia pe care ne-o alegem singuri. Avem atâtea lucruri în comun: râdem şi plângem împreună, discutăm, cântăm, povestim şi recităm în acelaşi timp. Ne plac amândurora aceleaşi lucruri.

Pentru mine, cartea este cel mai frumos trandafir din lume, care îşi deschide petalele spre mine şi împrăştie mireasma învăţăturii

Aceasta este cartea! Cu toţii trebuie s-o iubim!

SINGURUL DRUM SPRE ETERNITATE...CARTEA

Prof. DANA-LIANA PLETOIU

„.... cartea e o făgăduință, o bucurie, o călătorie prin suflete, gânduri și frumuseți.” Tudor Arghezi

Nu aş putea spune cu exactitate când am citit prima mea carte, dar îmi amintesc şi acum de fascinaţia cu care priveam cărţile din bibliotecă, copertile lor colorate şi sugestive şi, chiar dacă, atunci când le deschideam, vedeam doar semne fără sens, cât de nerăbdătoare eram să aflu comorile din interior. Îmi aduc aminte cu drag de poveştile mamei pe care le ascultam cu sufletul la gură, captivată de târâmurile în care mă purtau şi personajele lor uimitoare. Mai târziu, când am învăţat să citesc, am fost curioasă să văd dacă ele erau aşa cum mi le spunea mama şi dacă, poate, mai existau şi altele pe care ea uitase să mi le spună.

Privind în urmă, gustul pentru lectură se dobândeşte din frageda copilărie, cu îndrumarea părinţilor şi mai târziu a dascălilor, pornind de la cele mai simple întâmplări, basme şi, pe măsură ce creştem, ajungând la intrigi mai complicate, personaje formate, însă din ce în ce mai captivante şi mai pline de sens. Şi aşa, încetul cu încetul, învăţăm despre lumea care ne înconjoară, despre viaţă, despre oameni şi noi înşine, căci „nu există cunoaştere înăscută, pentru motivul că nu există copac care să iasă din pământ cu frunze şi fructe.” (Voltaire)

Lectura ne dezvoltă imaginaţia şi creativitatea, trezeşte în noi sentimente diverse şi profunde, ne arată experienţe variate, personaje cu care uneori ne identificăm şi de care ne legăm sufleteşte, crâmpoie din vieţi trecute, dar care ne fac să înţelegem cine suntem, de unde ne tragem. Mai mult decât atât, prin lectură, învăţăm să gândim, dobândim curajul de a hotărî ce şi cum vrem să fim, să evoluăm. „Omul nu poate descoperi noi oceane, câtă vreme nu are curajul de a pierde din vedere ţărnul.” (Andre Gide). Însă toate acestea se întâmplă gradual, pe măsură ce mintea noastră fragedă se dezvoltă. Dacă la început suntem capabili doar să memorăm sau să reproducem conţinutul, mai târziu, dascălii noştri ne învaţă cum să îl înţelegem, cum să-l interpretăm şi cum să extragem din el adevăratele învăţăminte, cum să ne formăm convingeri şi concepţii. Datoria îndrumătorilor noştri, a şcolii este de a ne dezvolta gândirea, de a ne ghida şi canaliza eforturile, de a ne trezi curiozitatea, astfel încât să experimentăm şi singuri lumea cărţilor şi să fim capabili să ne selectăm propriile zone de interes. Dascălul este cel care ne lărgeste orizontul cultural, cel care ne poate dezvolta sau spori atracţia spre lumea cărţilor, cel care ne învaţă să gândim singuri, aşa cum spune şi John Amos Comenius: „A instrui pe tineri cum se cuvine nu constă în a le vârî în cap o

mulțime de cuvinte, fraze, expresii și opinii din diferiți autori, ci a le deschide calea cum să priceapă lucrurile.”

Baltasar Gracian spunea: „Frecventarea prietenilor să-ți fie ca o școală și convorbirea cu ei învățătură. Fă-ți din prietenul tău un învățător și unește prin el foloasele instrucției cu plăcerea conversației.” Și, când mă gândesc la copilărie și adolescență, îmi aduc aminte de lungile conversații pe care le aveam cu colegii sau prietenii mei pe marginea unei cărți, cum ne întreceam în evocarea altor opere cu tipologii sau teme asemănătoare și cum ne străduiam să găsim o modalitate nouă prin care am fi putut noi, la rândul nostru, să ilustrăm aceeași idee.

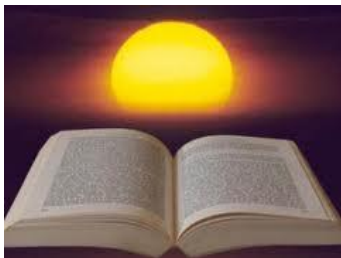
Este adevărat, este vorba de cu totul o altă generație, ce nu se mulează pe tendințele generației secolului XXI. Însă, dacă ne gândim mai bine, acest secol ne oferă și mai multe posibilități de a ne lărgi orizontul cultural. Prin intermediul audiobook-urilor, tinerii din zilele de azi pot asculta cărțile copilăriei noastre, oriunde, oricând, fără constrângeri de spațiu și timp. Filmele pe care le putem urmări la televizor sau cinematograful sunt, de cele mai multe ori, ecranizări ale romanelor clasice sau contemporane, ce pot trezi interesul și curiozitatea spre opera originală, mult mai completă și complexă, ilustrată doar parțial în aproximativ două ore de peliculă. Astfel, datoria noastră, ca părinți și ca dascăli, rămâne, astăzi, de a învăța la rândul nostru cum să facem uz de progresul tehnologic și cum să-l folosim în beneficiul unei educații cuprinzătoare.

O altă lecție valoroasă primită de la profesorii mei este că și cartea are vârstele ei. Pentru fiecare vârstă există cartea potrivită; sunt cărți al căror farmec îl trăim doar la anumite vârste, sunt cărți a căror valoare crește cu timpul, pe măsură ce creștem, ca un vin ce devine mai bun cu fiecare an ce trece. De fiecare dată când citim o carte sensurile ei capătă profunzimi, căci „o carte este mai mult decât o structură verbală sau o serie de structuri verbale, este un dialog stabilit cu cititorul, este tonul pe care îl impune cititorului și este imaginea schimbătoare sau durabilă pe care i-o impune memoriei sale.” (Jorge Luis Borges)

Dascălul are astfel dificila misiune de a-l întoarce pe cititor la carte folosind diverse metode, cât mai active, mai antrenante și mai atractive. Datoria noastră rămâne promovarea unor soluții directe de stimulare a lecturii și, prin acest proiect, încercăm să ne optimizăm demersul educativ prin realizarea unui schimb de idei, de metode, de activități, de materiale didactice în sprijinul dezvoltării sferei motivaționale a elevului.

Bibliografie:

- **BOUCHOT, Henri.** *Le livre. L'illustration - la reliure. Étude historique sommaire.* Paris : Edition Maison Quantin, [1886]. 320 p. : fig., il. II 5.617
- **GAGEA, Adriana ; POPESCU, Virgil.** *Contribuții la Istoria Culturii Românești. Cartea și biblioteca: Bibliografie Dan Simionescu.* București : s.n., 1990. 48 p. III 29.779
- **SELEJAN, Ana.** *Carte rară și prețioasă : Catalog.* Vol 2 : Sec. XVIII. Sibiu : Biblioteca "Astra", 1992. 242 p. II 65.339(2)

ÎN TABĂRĂ

Elev Ioana Dimulesu
Clasa a III-a B

Zilele vacanței mi-au adus în dar o nouă experiență: prima mea tabără.

Autocarul vesel al vacanței și copilăriei a pornit din Slatina către Târgul Neamț, o destinație nouă pentru mine.

Seara am ajuns în tabără cu emoție și fericire.

A doua zi am mers în minunata lume a lui Ion Creangă. Acolo am văzut unde a copilărit scriitorul, am făcut parte din poveștile acestuia, am stat pe lavița scriitorului, am furat pupăza din tei, am luat punguța cu doi bani a cocoșului,

m-am jucat cu Smărăndița Popii, am fugit de mătușa Mărioara, am intrat în casa celor trei iezi, l-am ajutat pe ursul păcălit de vulpe și așa mai povesti dacă alte amintiri nu ar vrea să fie și ele scrise.

În celelalte zile am fost musafir în casa lui Mihail Sadoveanu și am hoinărit cum făceau odinioară zimbrii Moldovei prin colinele și pădurile acesteia făcând popasuri la vechile mănăstiri. Ce vacanță minunată și plină de amintiri !

DE VORBĂ CU TOAMNA

**Cătănoiu Simona Mihaela ,
clasa a IV-a D**

O adiere sublimă anunță sosirea toamnei, în caleașca ei de frunze moarte, îmbrăcată cu o rochie țesută cu fir de aur, iar pe cap cu o cunună bătută în pietre scumpe în formă de fructe.

De spaima ei, au început să ruginească frunzele în codru și în vii, iar solzii frunzelor mărunte s-au zburlit pe-o ramură.

Și auzind din depărtare vocea ei tiranică, toți ciulinii pe cărare fugeau cuprinși de panică. Gâzele plăpânde, amorțite de frig, căutau adăpost sub stratul gros de frunze uscate.

Ramurile împodobite de culoare și lumină, la fel ca frunzele care străluceau ca niște monezi

de aur, păreau o comoară. Bruma apleca florile gingașe spre iarba ofilită, păsările călătoare plecau vâslind în înălțimi pe cerul trist, spre țările calde. Pe stradă se plimba iernaticul vânt și plângea cu lacrimi de ploaie.

Fructele aurii și gustoase, frumos mirositoare, ajung în cămară. Toamna le așează pe rafturi plină de bucurie și le adulmecă mirosul și aromele plăcute, admirându-le cu plăcere culorile: mere roșii, galbene și verzi s-

au adunat din belșug în cămară și stau pe rafturi ca niște globuri de aur și aramă, gutui pufoase, burtoase și arome s-au adunat în cămara toamnei așteptându-și rândul la compoturi și dulceață, o grămadă de nuci sună-n sacii mari și burdușiți, strugurii ajung în butoaie de lemn care aproape dau pe dinafară și mustul lor e dulce și bun ca mierea.

Soarele este departe și din când în când parcă ne e dor de o zi călduroasă de vară. Dar cel mai nostalgic, se pare, e un greiere care, după cum spune poetul, toată vara a cântat și a dansat și nimic n-a adunat.

Copiii sunt veseli. Toamna le-a adus în dar prima zi a anului școlar. La școală e recreație. Larmă peste tot. Sunetul cristalin al clopoțelului se grăbește și el să amintească tuturor că anotimpul hărniciei și al roadelor bogate a sosit, dominând străzile cu mantia-i strălucitoare.

Cu poala încărcată de fructe, se apropie de copil foșnind covorul de frunze...

- Cine ești tu ?
- Eu sunt toamna.
- Știi! Ești a treia fiică a bătrânului an. Bine ai venit la noi!

DE VORBĂ CU TOAMNA

**Voica Georgiana,
clasa a IV-a D**

Toamna, cea de-a treia fiică a bătrânului an, aducătoare de bogăție și voie bună, părăsește pământul, lăsând în urma ei un alai de frunze moarte, copaci desfrunziți și natura plângând. Mai zorită ca oricând, toamna își anunță mai devreme sosirea, aurind lanurile de porumb, arămind podgoriile, făcând risipă de culoare prin grădinile de legume și livezi, iar struguri parfumați, mere rumene, pere aurii, prune brumării, pepeni copti au înmagazinat în ele toată căldura soarelui de vară.

Într-un copac, o frunză auzea mereu, de acolo, din vârful foșnetului cobitor al tovarășelor ce o părăseau, strecurându-se ușor, ca o șoaptă, ca o rugăciune, așternându-se jos, într-un covor pe deasupra căruia vântul alerga grăbit. Mergând în fața lui, l-am întrebat de ce este așa bucuros, iar acesta mi-a răspuns că toamna a venit cu vântul ce i-a cules frunzele pentru buchetul ei magic de flori. După ce am adormit, am visat că toamna a venit în fața casei mele, iar eu am întrebat-o cum arăta ea. Aceasta mi-a răspuns că are o trenă lungă plină de frunze veștede, are ochii ruginii, are părul arămiu și are un cristal cu care cheamă toate vietățile și un rubin cu care cheamă zânele magice care o ajută să aducă toamna pe marele continent. Am mai întrebat-o cum se pregătește ea pentru venirea pe continentul nostru. Atunci când floarea “De miazăzi” se închide, zânele coloarează buburuzele, încarcă în coșulețe semințe pe care le transportă vrăbiuțele și aduc culori vii. Eu i-am zis că ea este anotimpul meu preferat și că aș vrea să fie prietena mea. Ea mi-a răspuns încântată că vrea să fim prietene, iar în fiecare an, când va veni, să imi arate pe unde aduce ea acest anotimp minunat. Am fost încântată, dar brusc ceasul a sunat și mi-am dat seama că a fost doar un vis.

Acest vis mi-a arătat cât de mult muncește toamna pentru a ne face fericiți.

PRO ȘI CONTRA CONCURSURI ȘCOLARE

Clasa a V-a C

A participa la un concurs înseamnă a învăța să accepți că te poți încadra într-una din cele două categorii: cei care pierd și cei care câștigă. Pentru un copil, această lecție poate fi mai ușoară sau mai grea, în funcție de felul în care trăiește această experiență.

Avantajele participării la concursuri

Valorificarea interesului pentru un anumit domeniu. Pregătindu-se pentru un concurs, copilul are ocazia să afle o multime de lucruri noi, pe care poate nu le-ar fi aflat dacă nu ar fi participat la competiție. De asemenea, pregătirea pentru olimpiade sau concursuri îl poate orienta pe copil către o viitoare carieră.

Învățarea unor lucruri sau abilități noi. În afară de informațiile noi despre domeniul pentru care se pregătește, copilul învață să își organizeze timpul, să facă față unei competiții și învață valoarea efortului și disciplinei. Pregătindu-se pentru un concurs, un copil are ocazia să învețe ce înseamnă perseverența, răbdarea și responsabilitatea.

Testarea cunoștințelor asimilate. Concursurile școlare sunt o modalitate de a verifica nivelul de pregătire la care se află copilul.

Învăț să faci față eșecului. Un rezultat slab la un concurs sau ratarea unui loc pe podium pot fi ocazii de a învăța să faci față eșecului. Deși pare paradoxal, un eșec poate fi o lecție mai importantă pentru un copil decât un succes. A gestiona stările emoționale care apar în astfel de momente, a nu renunța și a identifica factorii care au dus la un rezultat slab sunt abilități care îl vor ajuta pe copil atunci când se va confrunta cu alte situații dificile.

Creșterea stimei de sine. Atunci când participarea la o competiție se încheie cu un rezultat bun, copilul învață să aibă încredere în sine și descoperă că și-a depășit limitele. Toate acestea contribuie la creșterea stimei de sine.

Dezavantajele participării la concursuri

Competițiile sunt o sursă de **stres**. Atunci când copilul își dorește foarte mult un premiu sau consideră că rezultatele obținute sunt extrem de importante, stresul este inevitabil. Pentru a contracara acest efect al participării la concursuri, este bine să îl înveți pe copil să privească un concurs ca pe o situație în care va avea ocazia să își testeze limitele, să învețe lucruri noi și să își îmbunătățească anumite abilități. Un premiu obținut la un concurs școlar nu trebuie să devină un scop în sine.

Starea de epuizare fizică și psihică. Atunci când copiii nu stăpânesc foarte bine abilitatea de organizare a timpului pentru a se pregăti pentru competiție, este foarte posibil să apară oboseala, care, în timp poate duce la scăderea imunității organismului. Pentru a evita acest lucru, învață-l pe copil să își gestioneze eficient timpul.

Copilul dispune de **mai puțin timp liber**. Intervalul de timp acordat relaxării va fi mai redus datorită nevoii de a se pregăti pentru concurs. Ajută-l pe copil să găsească și momente în care poate realiza activități care îl relaxează și asigură-te că se odihnește suficient.

Relațiile sociale pot avea de suferit. Copiii care se pregătesc pentru olimpiade sau concursuri școlare alocă mai puțin timp ieșirilor în oraș, preferând să petreacă timpul învățării sau exersării. Este bine să te asiguri că, din când în când, copilul tău acordă timp și prietenilor. Păstrarea legăturii cu prietenii apropiați îl ajută pe copil să își păstreze echilibrul emoțional și să facă față mai bine stresului.

COPERTA – PROF. BOTEZ CRISTINA

COORDONATORI:

DIRECTOR PROF. URÂTU ȘTEFAN

DIRECTOR ADJ. PROF. ROȘCA FLOAREA

COLECTIVUL DE REDACȚIE

CLASA A III-A B – ÎNV. CÂCIU ELENA

CLASA A IV-A C – ÎNV. BARBU DIANA

CLASA A IV-A D - ÎNV. CÎMPEANU DANIELA

CLASA A V-A C – PROF. DIRIGINTE PLETOIU DANIELA

ADMINISTRATOR SITE – PROF. UNGUREANU CLAUDIA